

чките добрины. Человѣците, кога изгубватъ нѣкоѧ тѣкашна веърь, много се грыжатъ и дѣматъ: чи са злополѣчни, коѧто веърь могатъ пакъ да я намерятъ, но кога изгубватъ Бога, изгубватъ безмѣрната онамъ добрина, и сичкото свое благополѣчїе. Окамнна е тамъ душа, коѧто заради единъ грѣхъ изгубва Бога: и най безуменъ е томъ человѣкъ, който вмѣнава за нищо Божіето лишенїе. **З** проклатый грѣхъ! който междъ сичките человѣци се намерувашъ, и отъ человѣците не се познавашъ.

И колко злы работы не направи грѣха! свали ангелыте отъ небото, и ги притвори на дѣаволы, испяди человѣка отъ Рай, нанесе на томъ свѣтъ потопъ, ослѣпи человѣческия умъ, и го направи да пожелае повече привременны те добрины, нежели Божіите вѣчны добрины, и подобре да речемъ: пременава отъ человѣка въ дѣавола, и отъ пріателя Божія прави го врага Божія, и нечиста, и най послѣ мо приготовлява душата за вѣчната мъка. Страданието на Господа нашего Иисуса Христы за дрѹга причина не стала, освѣнъ заради истребленїето на томъ великий и лютый звѣрь, сирѣчъ грѣха. Най послѣдниото сѫдъ за дрѹга причина неще да бѫде, освѣнъ за грѣха. Адъ не е за дрѹго, освѣнъ за грѣха. Сичките злы работы, които имаме, се са заради грѣха. Тлѣнїето и смъщенїето на томъ свѣтъ заради грѣха е. Борбата на душата и на тѣлото е заради грѣха. И въ късъ да